

- Η Επιτροπή δεν προέβη σε ορθή οικονομική ανάλυση της αγοράς του σχετικού προϊόντος ή της προβαλλομένης δεσπόζουσας θέσης της Tetra Pak σχετικά με: τη συσκευασία χυμών, τη συσκευασία άλλων μη γαλακτοκομικών προϊόντων, τη συσκευασία παστεριωμένου γάλακτος, τη συσκευασία άλλων σε υγρή κατάσταση γαλακτοκομικών προϊόντων και τη συσκευασία γάλακτος που έχει υποστεί επεξεργασία πολύ υψηλής θερμοκρασίας.
- Η Επιτροπή κακώς δεν έλαβε υπόψη τις σχετικές γεωγραφικές εκτιμήσεις ούτε κατά τον καθορισμό της σχετικής αγοράς ούτε κατά τη διαπίστωσή της περί δεσπόζουσας θέσεως ή τους ισχυρισμούς της περί καταχρήσεως.
- Η Επιτροπή κακώς αναγνώρισε χωριστές αγορές για μηχανήματα και χαρτοκιβώτια αντιστοίχως.
- Η Επιτροπή κακώς επεδίωξε να επεκτείνει την αρμοδιότητα που της παρέχει το άρθρο 86 διαπιστώνοντας ότι η Tetra Pak προέβη σε καταχρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 86 σε μια αγορά εντός της οποίας δεν έχει δεσπόζουσα θέση.
- Η Επιτροπή έσφαλε κατά την εφαρμογή του άρθρου 86, σημείο δ, επί της διατάξεως αποκλειστικότητας των τυποποιημένων συμβάσεων της Tetra Pak: Πρώτον, διότι το υλικό συσκευασίας της Tetra Pak συνδέεται στενά τόσο λόγω της φύσεώς του όσο και της εμπορικής χρήσεώς του με τα μηχανήματα γεμίματος της Tetra Pak ώστε οι ρήτρες δεν μπορούν να αποτελούν αθέμιτη δέσμευση («tie-in»): δεύτερον, διότι οι διατάξεις περί αποκλειστικότητας επιτρέπονται προκειμένου να διασφαλίζουν την προστασία της δημόσιας υγείας: τρίτον, διότι η Tetra Pak έχει έννομο συμφέρον για την καλή φήμη του προϊόντος της: και, τέλος, διότι δεν υπήρξε αποτέλεσμα αντίθετο προς τον ανταγωνισμό. Εξάλλου, η Επιτροπή κακώς καταδίκασε πολλές άλλες ρήτρες στις τυποποιημένες συμβάσεις της Tetra Pak εξ αιτίας της ανεπαρκούς κατανοήσεώς της των πραγματικών περιστατικών και της μη ορθής εκτιμήσεως της εφαρμογής των εν λόγω ρητρών.
- Η Επιτροπή απέτυχε να αποδείξει τους ισχυρισμούς της όσον αφορά τη «διάκριση τιμών» μεταξύ των κρατών μελών.
- Οι ισχυρισμοί της Επιτροπής για τον ληστρικό καθορισμό των τιμών από την Tetra Pak στην Ιταλία βασίζονται σε πραγματική και νομική πλάνη καθώς και σε παρανόηση των πραγματικών περιστατικών. Οι άλλες προβαλλόμενες καταχρήσεις στην Ιταλία σχετικά με τον καθορισμό τιμών των μηχανημάτων, τη διάκριση τιμών και άλλα θέματα είναι αβάσιμες. Επίσης, η Tetra Pak δεν ενήργησε καταχρηστικά σε σχέση προς τον καθορισμό τιμών των μηχανημάτων στο Ηνωμένο Βασίλειο.
- Η Tetra Pak δεν ακολουθεί γενικώς πολιτική περιορισμού της προσφοράς ή της στεγανοποίησεως των αγορών.

Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το πρόστιμο που επέβαλε η Επιτροπή προσέκρουε σε ουσιαστικές οικονομικές απαιτήσεις, είναι δε, εν πάση περιπτώσει, εντελώς αδικαιολόγητο και υπερβολικά υψηλό.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι άλλες λύσεις που επέβαλε η Επιτροπή είναι περιττές, ακατάλληλες, στρεβλώνουν δε καθαυτές τον ανταγωνισμό, κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου.

Προσφυγή της Mireille Meskens κατά Ευρωπαϊκού Κοινοδουλίου που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 1991

(Υπόθεση T-84/91)

(91/C 331/24)

Η Mireille Meskens, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρείας sàrl Fiduciaire Myson, 1, rue Glesener, άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 1991 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοδουλίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοδούλιο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπείχε παραλείποντας να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Νοεμβρίου 1990 στην υπόθεση T-56/89,
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοδούλιο να καταβάλει στην προσφεύγουσα 100 Ecu ανά ημέρα, από 17ης Ιουλίου 1991, ημερομηνία υποβολής της διοικητικής ενστάσεώς της, μέχρι την ημέρα που θα ληφθούν τα ανωτέρω ζητούμενα μέτρα,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Νοεμβρίου 1990, στην υπόθεση T-56/89, ακύρωσε την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού B/164, με την οποία απορρίφθηκε, μεταξύ άλλων, η υποψηφιότητά της. Κατά την άποψη της

προσφευγούσας, το Κοινοβούλιο υποχρεούτο, προς εκτέλεση της απόφασής αυτής, να επαναλάβει τη διαδικασία του εν λόγω εσωτερικού διαγωνισμού για όλους τους προσφευγόντες στην υπόθεση T-56/89, να δώσει εντολή στην εξεταστική να επανεξετάσει την υποψηφιότητά τους, λαμβανομένων υποψηφίων έγιναν δεκτά με την ανωτέρω απόφαση, και να ελεγχεί, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που έχει δυναμεί του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, την καλή οργάνωση των γραπτών και προφορικών δοκιμασιών τις οποίες η εν λόγω επιτροπή οφείλει να διενεργήσει ειδικά για τα άτομα που είχαν ασκήσει επιτυχώς σχετική προσφυγή. Η προσφευγούσα ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο περιορίστηκε στη θέσπιση νέας κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικά με τις προϋποθέσεις συμμετοχής των εκτακτών υπαλλήλων στους εσωτερικούς διαγωνισμούς, πράγμα το οποίο δεν ικανοποιεί την προσφευγούσα, για την οποία δεν εφαρμόστηκε αναδρομικά η ρύθμιση αυτή. Από αυτά η προσφευγούσα συμπεραίνει ότι το καθού παρέβη το άρθρο 176 της συνθήκης ΕΟΚ.

Η προσφευγούσα ισχυρίζεται επιπλέον ότι η άρνηση του Κοινοβουλίου να λάβει εναντί της τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της προαναφερθείσας απόφασής, πράγμα το οποίο αποτελεί παραβίαση των υποχρεώσεων που υπέχει το καθού, της προξενεί αναμφισβήτητη σοβαρή ηθική βλάβη. Η προσφευγούσα υπολογίζει *ex aequo et bono* τη βλάβη την οποία διατείνεται ότι υπέστη με τον τρόπο αυτό

στο ποσό των 100 Ecu ανά ημέρα από της υποβολής της ενστάσεώς της μέχρι την ημέρα κατά την οποία η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού B/164 θα συνέλθει σε διάσκεψη για να επανεξετάσει την υποψηφιότητά της με βάση όσα έγιναν δεκτά με την απόφαση του Πρωτοδικείου.

Διαγραφή της υποθέσεως T-40/90 (1)

(91/C 331/25)

Με Διάταξη της 28ης Νοεμβρίου 1991, ο Πρόεδρος του Τετάρτου Τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-40/90: Giuseppe Baratti, υποστηριζόμενος από το Unione Sindacale Euratom Ispra, Sindacato «Ricerca» della Confederazione Generale Italiana del Lavoro, Sindacato «Ricerca» dell'Unione Italiana del Lavoro, Sindacato Ricerca della Confederazione Italiana Sindacati Liberi κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

---

(1) ΕΕ αριθ. C 280 της 8 11 1990